

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

#paravoles

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2025

Κατασκήνωση Κοριτσιών Γυμνασίου - Λυκείου

Μακρυνίτσα 2025

Ύμνος της ομάδας του «Καλού Ποιμένα»

Ποιος; Είναι Αυτός που σαν σκιά δε με αφήνει μόνο
Ποιος; Μονό Αυτός “τ’ αγρίμια μου” τα κουβαλάει στον ώμο
Πώς ξεμάκρυνα; Θα ‘χω συγγνώμη, αν αλλάξω γνώμη;

Είναι στο βήμα μου δίπλα Αυτός
στη φυγή μου Ποιμένας Καλός
Η αγάπη Του και Γολγοθά ανεβαίνει

Άπ’ τις πληγές Του μου δίνει ζωή
να το θέλω αυτό Του αρκεί
κι ουρανό μ’ ένα “μνήσθητι” μου προσφέρει.

Ποιος; Είναι Αυτός που στέκεται, στην τρικυμία ελπίδα
Ποιος; Μόνο Αυτός αγκαλιά ουρανός σε σώμα ματωμένο
Πώς ξεμάκρυνα; Θα βρω συγγνώμη, να αλλάξω γνώμη.

Είναι στο βήμα μου δίπλα Αυτός
στη φυγή μου Ποιμένας Καλός
Η αγάπη Του το Γολγοθά ανεβαίνει

Άπ’ τις πληγές Του μου δίνει ζωή
να το θέλω αυτό Του αρκεί
κι ουρανό μ’ ένα “μνήσθητι” μου προσφέρει.

Ύμνος της ομάδας του «Καλού Σπορέως»

Πότε στο βράχο καθιστός
κι άλλοτε πάλι εκεί ορθός
μέσα σε βάρκα με πανιά
να μου μιλά με ζωγραφιά.
Κρυμμένος μοιάζει θησαυρός
σύννεφο ο “σπόρος” ο χρυσός
τις “τσέπες μου” να γέμιζα
κι από τα λάθη να άδειαζα.

Πως θα ‘θελα πέτρα στην πίστη να σταθώ
κι όχι πέτρα στον σπόρο πάλι να βρεθώ
να ξέρω, να πιστεύω, να ομολογώ
τον λόγο του να ζω και ας ματώνω
τις ρίζες να απλώνω, να φτάνω το Θεό.

Βγήκε να σπείρει ο σποριάς
ας μη φυσήξει ο βοριάς
στα αγκάθια να μην πληγωθεί
ο σπόρος θέλει “γη αγαθή” για ν’ ανδρωθεί.
Πόσο αγαπάει ο “σποριάς” τη γη.
Έρθε να δώσει και για να να δωθεί
εγώ δεν ξέρω τι ζητώ
μονάχα ξέρω πως διψώ
Ο Λόγος Του θα δώσει, θα δωθεί.

Πως θα ‘θελα πέτρα στην πίστη να σταθώ...

Πέτρα στην πίστη...

Ύμνος της ομάδας των «Ταλάντων»

Μοιάζει η Βασιλεία , θησαυρό
έτσι έχουμε , στο νου , τον Ουρανό
δίχως μια στάλα κόπο , τον δικό μας
μας μοίρασε ο Θεός , το “μερτικό,, μας ,
πάρε κι εσύ κι εσύ
για “προίκα,, στην ψυχή !

Τάλαντα ευλογημένα
και για όλους και για μένα
δίχως να μας ξεχωρίζει
Ααα ... Πατρική καρδιά
δεν κρατά , μόνο χαρίζει !

“Εβρεξε,, ευλογίες ο Θεός
και γέμισαν τα μάτια από φως
έχουν τα χέρια ευχή δημιουργίας
κι αδιάκοπη , τα πόδια , ευχή πορείας ...
κι εσύ μην σταματάς τον τρόπο να ζητάς !

Είναι του Δημιουργού μας
και γεμίζει φως το νου μας
κάθε χάρισμα που ανθίζει
Ααα ... είναι δωρεά
τον Παράδεισο γυρίζει.

Τάλαντα ...

Ύμνος της ομάδας «Τελώνου και Φαρισαίου»

Τί 'ναι η προσευχούλα;
Μια απλή λεξούλα κι η «παρέα» της...
Έφυγε απ' τα χείλια
του Χριστού, μιλάει, για τα νέα της!

Έχει αποστολή, σαν επιστολή!

Άμα τη σφραγίσεις, τη σταυρώσεις, πια δεν χάνεται.
Όλο δυναμώνει, άφοβα βουρκώνει και αισθάνεται!

Μόνο το «εγώ» σαν χοντρό χαλάζι
πνίγει τη ψυχή, τη «συγκομιδή»

Αυτό το «εγώ» πήρε για σκάλα του
ο Φαρισαίος ν' ανεβεί
ψηλά κοιτούσε όμως έκανε
στον εαυτό του προσευχή...
Κι όσο περίσσεψε απ' την έπαρση
κάποια γωνίτσα του ναού
στέκει ο Χριστός και αφουγκράζεται
την προσευχή του ταπεινού!

Άδικα φωνάζεις...
όσο κι αν υψώσεις το ανάστημα
Ειμ' Εγώ, παιδί μου
για να γεφυρώνω το διάστημα

Ο Θεός εγγύς σε συνάντηση σου
με της προσευχής την απάντηση...!

Αυτό το «εγώ»...

Ύμνος της ομάδας του «Μεγάλου Δείπνου»

Ξεχάστηκα πάλι στην ζωή μου το κύμα,
οι σκέψεις, οι πράξεις μοιάζουν με καταιγίδα.
Αντίθετα πάω στο δικό Σου τον δρόμο
χάνω τη χαρά, μένω μέσα στον φόβο.

Τη συγγνώμη χρωστώ, θέλω να αλλάξω
θάλασσες δάκρυα και στεριές να κλάψω
αν στο Δείπνο Σου 'ρθω το εγώ θα θάψω
θα αλλάξω·

Τη συγγνώμη χρωστώ, θέλω να γυρίσω
τα κελιά μου ένα- ένα να τα γκρεμίσω
τη ζωή στον Σταυρό Σου να αναστήσω
να γυρίσω·

Σαν δούλος αιώνες στα στενά με γυρεύεις
'τα θεριά μου' ζητάς και Εσένα προσφέρεις.
Κι 'γω στη γιορτή Σου την πλάτη γυρνάω
στο τίποτα μένω, απ' έξω κοιτάω·

Τη συγγνώμη χρωστώ, θέλω να αλλάξω...
Τη συγγνώμη χρωστώ, θέλω να γυρίσω...

Ύμνος της ομάδας του «Καλού Σαμαρείτη»

Δεν έχει έρημο στην Ιεριχώ
ούτε ληστές για να σας διηγηθώ,
μια αλλιώτικη ιστορία και ανθρώπινη...

...ήτανε, λέει , ο Σαμαρείτης εχθρός
κι η αγκαλιά του, ο εχθρός του, αδελφός
κι η συνέχεια, στο τώρα, θεοσκότεινη!

Ταραγμένος ο κόσμος, κομμάτια σπασμένου γυαλιού
μην κοιτάς, μην κοιτάζεις αλλού.
Δεν μπορεί, δίχως λόγο , να ειν' ο Σταυρός του Χριστού
μην κοιτάς, μην κοιτάζεις αλλού!

Παραβολή είναι για μας συμβουλή
που ο Χριστός μας κάτι θέλει να πει
να το νιώσουμε και σήμερα, ό,τι σώσουμε...

Πως οι ληστές θα είναι πάντα εκεί
κι οι αδιάφοροι και οι βιαστικοί
ένα “ρόλο” βρες, στον ώμο να φορτώσουμε!

Δεν μπορεί δίχως λόγο να ειν' ο Σταυρός του Χριστού
μην κοιτάς, μην κοιτάζεις αλλού.
Ο “ πλησίον” σου είναι σ' απόσταση αναπνοής
αν μπορείς, κάνε αυτό που μπορείς!

Ύμνος της ομάδας των «Δέκα Παρθένων»

Το λυχνάρι της ψυχής
γέμισέ το, μην αργείς.
Με λαδάκι δάκρυα
να μη μείνεις μακρυά

Η ζωή μου ένα ταξίδι μακρινό
μ' ένα προορισμό, ψυχής πατρίδα.
Έξω μη βρεθώ, φοβάμαι, θα χαθώ
σκοτάδι δε βαστώ, ψάχνω ηλιαχτίδα.

Στη χαρά Του μέσα τόπο πού θα βρω;
Που έτσι προσπερνώ τόση αγάπη.
Στο λυχνάρι μου το λάδι φτωχικό
το δάκρυ αδειανό, η μετάνοια στάχτη.

Το Χριστό αν ζητάς, μη ξεχαστείς ν' αγρυπνάς
μείνε στην χαρά, άναψε τα σκοτεινά

Το λυχνάρι της ψυχής...

Βήμα φέρνω εδώ, μπροστά Του στο ναό
σβησμένο, σιωπηλό, Μεγάλη Τρίτη.
Φλόγα δυνατή, δε βρίσκει η ψυχή
ν' ανέβω Γολγοθά, να βρω την πίστη

Μία από τις πέντε να' μouna κι εγώ
το λάδι να κρατώ, να Τον προσμένω
κι από το Σταυρό να βγω στον ουρανό
Ανάστασης το Φως, να περιμένω

Το Χριστό αν ζητάς...

Το λυχνάρι της ψυχής...

Ύμνος της ομάδας «Άλας και Φως»

Μες στον άνοστο τον κόσμο
Νόστο Σε ζητώ
Κάνε Θεέ μου της γης τ' αλάτι
Να 'μαι τ' αλμυρό!

} x 2
} x 2

Να 'μαι τ' αλμυρό Χριστέ μου
Να μην μωρανθώ
Γεύση ν' αλλάζω στις γης τους πόνους
Να 'χουν γιατρεμό.

} x 2

Να 'χουν γιατρεμό Χριστέ μου
Πόνοι και πληγές
Απ' τις πληγές Σου ζωή που στάζουν,
Βρες ψυχή και πιες!

} x 2

Βρες ψυχή και πιες το φως Του
Γίνε κι εσύ φως
Για να μπολιάσεις της γης τις φλέβες
Να τρέχει Χριστός!

} x 2

Ύμνος της ομάδας του «Πλούσιου και Φτωχού Λάζαρου»

Μια ιστορία δίχως νόημα κρυμμένο
για να το ψάξεις, όπως σε παραβολή
μιλάει, ευθεία στην ψυχή
πηγαίνει ευθεία στην ψυχή ...

Ένας ευγενής, καλοντυμένος το τραπέζι του λαμπρό
είχε μακρυά, έξω απ' την πόρτα ένα Λάζαρο φτωχό !
Τώρα θαρρώ πως τον πλούσιο θα πεις τυχερό !

Είναι του κόσμου εικόνα και τότε και ακόμα
ψωμί ο ένας και χαρές
και κει, απέναντί του και δε σκιρτά η ψυχή του
ψίχουλα ο άλλος και πληγές
Τώρα θαρρώ πως τον πλούσιο λες τυχερό !

Ένας λογικός, τι περιμένει πως θα κάνει ο Θεός ;
Μία αγκαλιά και ένα δίκιο, πώς θα γίνονταν αλλιώς ;
Τώρα θαρρώ πως θα πεις τυχερό το φτωχό !

Είναι του κόσμου εικόνα και τότε και ακόμα
ψωμί ο ένας και χαρές
και κει, απέναντί του και δε σκιρτά η ψυχή του
ψίχουλα ο άλλος και πληγές...
Είναι του κόσμου εικόνα και τότε και ακόμα
και πώς θα γίνονταν αλλιώς ;
Ο Άγιος Παίσιος, με σιγουριά το λέει
απάντηση γιατί και πώς;
Την τελική, θα την πει ευτυχώς, ο Θεός !

Ύμνος της ομάδας του «Σπλαχνικού Πατέρα»

Ήταν μια φορά και σου λέω αλήθεια
σ ένα γκρίζο τρένο του καημού
ένας νέος άνθρωπος για εξορία
ήτανε ξένος του Θεού!

Ούτε δάκρυ δεν είχε σαν τον άσωτο υιό
το Ευαγγέλιο πήρε που του δώσαν στο σταθμό
και το σκίζει αργά που να ξέρει τι πετά
φύλλο-βήμα να πάει του Χριστού μας μακριά!

Κι ένας σπλαχνικός όπως πάντα Πατέρας
στην επιστροφή που δεν τολμάς
έχει για το πλάσμα Του αγκάλη ανοιγμένη
στη σελίδα που έγραψε ο Λουκάς!

Αν μια μέρα χαθούνε οι σελίδες κι οι γραφές
και η μία απομείνει από τις παραβολές
του ασώτου υιού με Πατέρα σπλαχνικό
τότε φτάνει αυτή, να μας φέρνει στο Θεό!

Ύμνος των Στελεχών του «Μακρόθυμου Βασιλιά»

Μας κάλεσε σε Δείπνο, σε γιορτάσι
χαρίσματα σε όλους θα μοιράσει
ο Κύριος, γι' αυτό μιλούσε με παραβολές
όπως κάθονταν τριγύρω οι μαθητές (δισ)

Ό,τι διδάσκει μοιάζει κανόνας, δεν αλλάζει.
Κι αυτό που μας δυσκόλεψε
εκείνο το ατέλειωτο συγχώρεσε συγχώρεσε!

Σαν τον σποριά τον λόγο Του θα σπείρει
κι ο άσωτος τον ώμο Του θα γείρει.
Το υπόδειγμα αγάπης ειν' ο Τρόπος του Χριστού
κι αποδέκτης η καρδιά του αδελφού! (δισ)

Ό,τι διδάσκει μοιάζει λουλούδι σε περβάζι.
Με την ψυχή το νοιάζεσαι
μυρίζεις το αλλά και με τους άλλους
το μοιράζεσαι !

Μας κάλεσε σε Δείπνο, σε γιορτάσι
χαρίσματα σε όλους θα μοιράσει
ο Κύριος, γι' αυτό μιλούσε με παραβολές
όπως κάθονταν τριγύρω οι μαθητές (δισ)

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φανελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
΄Αιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τ'αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

Χαίροις Ἄνασσα Δέσποινα

Παντάνασσα, μητέρα μου,
γλυκιά μου Παναγία,
του κόσμου η βασίλισσα
και πάντων η ελπίδα,
χαίροις, Ἄνασσα Δέσποινα.

Η μόνη μου παράκληση,
η μόνη σωτηρία,
πολυύμνητε Μαρία,
γλυκιά παραμυθία,
χαίροις, Ἄνασσα Δέσποινα.

Του παραδείσου τ' άρωμα
και τ' ουρανού λαμπρότης,
ο των αγίων στολισμός
και όλη η ωραιότης,
χαίροις, Ἄνασσα Δέσποινα.

Η των αγγέλων άνασσα
και πάντων ανωτέρα
των Χερουβίμ και Σεραφείμ
όντως τιμιωτέρα,
χαίροις, Ἄνασσα Δέσποινα.

Δώσε μου λόγια, Δέσποινα,
πολύφωνος να γίνω
και λιγυρά να τραγουδώ
τον πρέποντά σου ύμνο,
χαίροις, Ἄνασσα Δέσποινα.

